

stelligheder for Esbjergs Vedkommende. — Der er Brandvæsenet. Det er ordnet i Rådstæderne ved en Lov af 1873. Der er Brandforsikringen. Man maatte i alt Fald nævne, at Esbjerg havde samme Ret lige over for den almindelige Brandforsikring for Rådstæderne som de andre Rådstæder. Det er maasse noget, der følger af sig selv, og naar der i § 6 her i Lovforslaget er givet Regeringen eller Ministeriet en Bemyndigelse til at tilstaa de Lempelser lige over for den almindelige Lovgivning, som stønnes fornødne, antager jeg nok, at der er tænkt paa disse Forhold, og at Regeringen ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt derpaa, og vil altsaa finde det naturligt, at det sker, men det forekommer os, at det ikke bør ske paa den Maade, men at man i selve Loven maa tage Bestemmelse om, hvilke de Lempelser skulde være, som skulde indføres for Esbjergs Vedkommende, og som ikke gælde for de andre Rådstæder.

Saa kommer endelig et stort og, som det forekommer mig, meget vigtigt Spørgsmaal. Man har jo i de senere Aar i en lang Aarrække meget godt kendt det, at Landdistrikter faa Rådstadsret derved, at de indlemmes i en bestaaende Rådstad. Derom have vi en Lov af 17de Maj 1873. Naar de Betingelser, som denne Lov fordrer, ere til Stede, bliver et saadant Stykke Land, der, som Erfaringen har vist, ofte ere smaa Byer, der ligge uden for Rådstadens Grænser, uden videre indlemmet i Rådstaden, men kun paa visse Betingelser, kun paa den Betingelse blandt andet, at de private, som bo paa det paagældende Distrikt, altsaa her de private, der nu bo i Esbjerg, faa Erstatning for den forøgede Byrde, som deres Ejendomme faa derved, at de blive indlemmede i en Rådstad. Derom er der udførlige Bestemmelser i Loven af 1873, og det forekommer mig meget naturligt og næsten nødvendigt, at man ikke herinde i Rigsdagen uden videre dekretere: nu skal Esbjerg være en Rådstad, nu skulle I betale af eders faste Ejendomme de Skatter, som denne Kommunes Læv kræver. Jeg mener, det maa behandles og overvejes paa samme Maade, som nu er foreskrevet for Landdistrikters Indlemmelse i Byerne. Og her fremkommer et meget vigtigt Spørgsmaal, som jeg slet ikke ved, hvorledes det kan løses. Denne store Kommune er i Ojeblikket en Del af Amtet; og det er da ikke ganske uden Betydning, at dette Forhold saaledes uden videre skæres over med en lille Lovparagraf. Ogsaa der maa, ligesom ogsaa Loven af 1873 fordrer, de nærmere Vilkår, hvorunder denne Adskillelse skal finde Sted,

være Genstand for Afgørelse af de paagældende kommunale Autoriteter.

Det er disse forskellige Betragtninger, som have paatrængt sig os, og som have gjort, at vi finde, at vi have haft en alt for minimal Tid til at overveje alle disse i det hele Spørgsmaal dybt indgribende Forhold. Havde vi haft Lov til i længere Tid at behandle Lovforslaget, vilde vi sagtens med Regeringens Bistand være komne over disse Spørgsmaal, men vi have ikke haft Tid dertil, og vi have ikke gennem Forhandlingerne i det andet Ting haft nogen Vejledning om, hvorledes alle disse Forhold skulle ordnes. At overlade alt i den Henseende til Regeringen, at ordne administrativt, finde vi Betænelighed ved. Vi ere principalt af den Mening, at det væsentligste var, at vi ventede med Loven til næste Samling, og at vi saa fik et velovervejet Regeringsforslag, idet vist alle ere enige om, at der ikke er noget til Hinder for at gøre Esbjerg til Rådstad. Vi kunde da anmode Regeringen om at overveje alle de Forhold, som jeg har tilladt mig at fremdrage, og som jeg tror, at der virkelig har været Grund til at fremdrage ved en Afgørelse som denne, og vi fik saa fra Regeringens Side et Lovforslag, i hvilket der var paavist en Løsning af Lovgivningens Vej af alle disse Spørgsmaal. Da vi imidlertid ikke ville lægge Forslaget nogen afgjort Hindring i Vejen, saa have vi valgt den Udvej at sige, at alle disse Spørgsmaal, som her er Tale om, og som Forslaget, som det foreligger, har tænkt ordnet ad administrativt Vej, maa vi forbeholde dette Ting Bestyrelse til at drøfte, inden Ordningen bliver endelig fastslaaet. Vi have derfor stillet Forslag om, at § 6 udgaar, og at der med Hensyn til Ordningen af de nærmere Forhold, som Meddelelsen af Rådstadsret til Esbjerg maatte medføre overensstemmende med den gældende Lovgivning, senere bliver at træffe Afgørelse ved særlig Lov. Jeg anser det af os stillede Vædringsforslag som et samlet Forslag, der kun er stillet til forskellige Paragraffer, saaledes at hvis Vædringsforslaget til § 3 ikke vedtages, maa Forslaget til § 6 bortfalde.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa egne og Medforslagstilleres Begne anbefale de stillede Vædringsforslag. Vi ere jo alle sammen enige om det ønskelige i at stifte Esbjerg en Forsamling, som stiller den i alle væsentlige Punkter lige med Rådstæderne, men vi frygte for, at Lovforslaget, som det foreligger her, kun vil være et Skin, en Skal, men ikke en virkelig Kerne, saaledes at Esbjerg i Virkeligheden ved dette Lov-